

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 20/05/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 079: Càng học Phật càng thấy vui

Hòa Thượng khẳng định rằng người chân thật học Phật thì nhất định càng học càng vui. Đó là niềm vui khi xa lìa được dục vọng, vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Đây là niềm vui chân thật, rất tự nhiên, lưu xuất từ trong nội tâm mỗi người. Muốn có được niềm vui ấy, việc cần làm của người học Phật chính là buông xả được trên tâm, tâm không dính mắc. Nếu buông được thì lập tức tự tại.

Thứ vui vẻ có được từ thỏa mãn “*năm dục sáu trần*” chỉ là tạm thời. Đến một lúc nào đó, cái vui ấy sẽ tan nhạt khiến con người phát khởi ý niệm mong muốn tìm cầu. Niềm vui từ “*năm dục sáu trần*” không phải thật vui vì ngay lúc vui ấy đã có cái khổ ẩn chứa bên trong. Điều này khiến con người cứ mãi đi tìm. Người thỏa mãn dục vọng giống như người uống nước biển, càng uống càng khát.

Từ phân tích này, chúng ta tự xét bản thân mình vì sao càng học Phật lại càng ôm đồm, càng thấy không an vui, càng cảm thấy vướng bận, dính mắc và càng khổ đau? Nguyên nhân vì chúng ta đang rơi vào chấp trước, nếu có thể buông xả được thì chắc chắn sẽ an vui. Hòa Thượng từng nói rằng Ngài càng học Phật càng cảm thấy an vui và càng không quản người, không quản tiền, không quản việc thì đời sống càng đầy đủ.

Hòa Thượng nói: “***Phiền não, vọng tưởng mỗi ngày một ít đi thì chắc chắn bạn sẽ được an vui còn nếu phiền não, vọng tưởng điên đảo càng lúc càng nhiều thì chắc chắn không thể an vui. Chúng ta học Phật phải làm sao để năm sau tốt hơn năm trước hay vọng tưởng, phiền não, chấp trước, tham cầu phải ít đi. Nếu nhiều hơn thì sai rồi! Nếu bạn tốt lên từng ngày từng ngày thì con đường vắng sanh của bạn sẽ nằm chắc trong tay.***”

Theo Hòa Thượng thì công phu này chưa cao, công phu cao phải là mỗi năm, mỗi tháng, mỗi tuần phải ít đi. Tháng sau phải tốt hơn tháng trước. Việc này chúng ta có thể kiểm tra, quán sát được rõ ràng qua từng tháng, từng năm. Trong tu hành chúng ta phải đặc biệt chú ý, không được phép để tháng 1 thì tốt tháng 2 tháng 3 đi xuống, đến thứ 4 trở lại phong độ tốt. Sự biến động như vậy là không tốt vì tâm chúng ta chưa thanh tịnh. Chúng ta phải nỗ lực đạt được tâm thanh tịnh.

Tu hành là đối trị chính mình, không phải là đối trị người khác. Người ta luôn thấy phiền não khi người khác phạm phải sai lầm mà bản thân lại không nhận ra sai lầm của chính mình. Bất kỳ ai dù mình hay người phạm sai lầm thì đều phải chịu đọa lạc. Chúng

ta không quán sát điều này, chúng ta chỉ thấy người khác thối lui mà không thấy mình đang thối lui. Đến khi đề quá mức rồi thì liền buông trôi.

Mỗi người đều có tâm bao chao dao động, chạy lung tung mọi nơi tìm cầu. Có cần thiết phải như vậy không? Không cần phải làm như vậy, chỉ cần chúng ta thật làm thì nhất định sẽ thành tựu. Ngài Không Lão Phu Tử từng chỉ dạy là: “*Tư Vô Tà*” khi có học trò hỏi: “*Con phải làm sao cho đúng?*”. Câu trả lời của Ngài nói lên rằng khi làm bất kỳ việc gì thì đừng có tà vậy. Tà vậy là gì? Là ý niệm tự tư tự lợi, là hư danh ảo vọng. Bất kỳ việc gì giúp ích được chúng sanh chính là lời Phật dạy. Do đó, hãy làm những công việc đó một cách hy sinh phụng hiến, chí công vô tư.

Chúng ta đã có quá trình tu học nên có thể theo quá trình đó mà tự tu, tự học, tuy nhiên việc làm giáo dục giúp ích chúng sanh rộng lớn là việc khó làm. Chúng ta đã làm được gì thì hãy nỗ lực. Đừng nhìn vào hình thức khiến gây chướng ngại lợi ích chúng sanh. Nếu chúng sanh nào dùng hình tướng, hình thức để thấy Như Lai thì không thể thấy Như Lai còn chúng sanh nào dùng âm thanh để thấy Như Lai thì cũng vĩnh viễn không thể thấy Như Lai.

Tuy vậy, có người không hiểu điều này nên chấp trước, mang theo hình thức khô cứng, không thể hòa nhập vào thế gian để hóa độ chúng sanh. Phật Bồ Tát thì hòa nhập vào hồng trần, kề cận với chúng sanh để giúp ích cho họ. Chúng ta cần học Phật Bồ Tát ở điểm này! Chúng ta không cần phải nói mà thông qua hành động, việc làm của mình đúng như lời Phật dạy, sẽ khiến người ta cảm động mà tự hiểu rằng người thế gian luôn tham cầu, chỉ có người học Phật mới làm được như vậy, mới cho đi vô điều kiện như vậy.

Các khách mời tham dự sự kiện lễ tri ân cha mẹ và vợ chồng vừa kết thúc chắc chắn sẽ ngạc nhiên vì đây là sự kiện hoàn toàn miễn phí và sự kiện đã thu hút sự trợ giúp của rất nhiều người trong các công tác chuẩn bị, đặc biệt đội ngũ lễ tân đứng ngoài trời nắng để chào đón khách mời. Nếu bây giờ họ chưa cảm động, vậy thì năm năm, mười năm họ đều thấy như vậy, họ chắc chắn sẽ cảm động. Họ tìm hiểu và biết rằng chỉ có những con người tu học Phật chân thật, xa lìa danh vọng lợi dưỡng, mới có thể chí công vô tư như vậy. Có những người có thể đi Châu Âu, đi Đu Bai để hưởng thụ nhưng họ đã không đi mà dùng tiền đó để phục vụ, đem lại lợi ích cho người khác. Lúc đó, chúng ta không cần giới thiệu về Phật, không cần dán mác cho bản thân là người học Phật, họ cũng tự tìm hiểu về Phật pháp.

Cho nên Hòa Thượng nói bạn đừng bao giờ mang kiểu cách của mình áp đặt một ai đó vì làm như vậy người ta không vui còn mình thì phiền não. Quan trọng là chúng ta thật làm theo lời dạy của Phật Bồ Tát chứ không phải theo tập khí phiền não của mình, tự cho mình là đúng. Hạng người “*Tự dĩ vi thị*” - tự cho mình là đúng đều rất ngông cuồng, sẽ chẳng làm được thứ gì cả.

Trường Quốc tế Nhật Bản gần đây ký kết hợp tác với Hệ thống Giáo dục Khai Minh Đức. Họ công nhận Hệ thống là những người chân thật làm giáo dục. Học trò của Hệ thống Khai Minh Đức đến học tại Trường Quốc Tế Nhật Bản được miễn 10% học phí. Phụ huynh của Khai Minh Đức đến Trường cũng được hoan nghênh như người thân vì họ là những người thật làm, thật tâm. Vì sao họ công nhận Hệ thống? Vì chuẩn mực Thánh Hiền mà Hệ thống đang học tập, thực hành và triển khai, là chân lý. Cho nên sự kiện lễ tri ân cha mẹ, chúng ta tổ chức năm nay thu hút sự tham gia của những người chân thật học văn hóa truyền thống.

Tôi đã từ chối nhiều lời mời đi chia sẻ Phật pháp. Vì sao vậy? Vì họ không học chuẩn mực văn hóa truyền thống, không học chuẩn mực trong đối nhân xử thế tiếp vật thì nếu có nói với họ về Phật, về tu hành, về buông xả, họ sẽ không làm được. Cho nên tôi không muốn mất thời gian! Người không học Phật nhưng học văn hóa truyền thống thì biết hy sinh phụng hiến nhưng có những người học Phật lại muốn lấy càng nhiều càng tốt, vậy thì những người học Phật này nghe nhiều đạo lý để làm gì?

Nhiều năm qua, mỗi lần đi làm sự kiện, tôi thường dành dụm một khoản để phục vụ cộng đồng. Vì lẽ đó, càng học Phật tôi càng an vui, càng cảm thấy mạnh mẽ. Trong khi đó, có những người càng học Phật càng cảm thấy bất an, phiền não. Vì sao vậy? Vì họ tuy học Phật nhưng lại chấp trước mà không buông xả, gặp danh dính danh, gặp lợi dính lợi trong khi danh lợi chỉ là giả. Họ sống giả trong giả, họ ở trong mộng lại thấy mình nằm mộng. Họ luôn lo lắng rằng bố thí hết rồi thì ngày mai làm gì có cái ăn, tiền đâu ra để uống thuốc. Có người giảng nói cho người khác nghe rằng: “*Người sống nhờ phước*” nhưng bản thân người nói lại chẳng tin, vẫn nghĩ rằng sống ở thế gian cần phải có tiền tài, danh vọng, địa vị. Người như vậy sống không có bình an. Bản thân tôi, đi đến sự kiện bằng chiếc xe tầm thường, không sang trọng cầu kỳ, vì tôi hiểu dầu có sang trọng cũng chẳng có ý nghĩa gì! Không thật làm, không triệt để buông xả thì học Phật sẽ không có an vui. Buông xả là không lưu lại thứ gì trong nội tâm để nó gây ra sự phiền não cho chúng ta. Buông xả không phải là buông trên hình thức.

Hòa Thượng nói: “*Vì sao con người trên thế gian này, thường làm các việc điên đảo, còn khi nói chuyện thì việc nọ quàng sang việc kia, không có sự rõ ràng?*”. Thế nào gọi là điên đảo? Là chậm chạp, là luộm thuộm, là không minh tường, là không biết rõ việc mình làm, không biết cách làm thế nào để mọi việc diễn ra suôn sẻ, chỉ biết lãng phí thời gian một cách vô ích. Các việc nhỏ như bó mớ rau ngò rí, nấu nồi canh, rửa rau, gọt bầu gọt mướp đều không biết làm, gây tốn nhiều thời gian. Mặc dù làm các việc điên đảo nhưng nhiều người không nhận ra, vẫn tưởng rằng họ xử lý công việc rất rõ ràng. Điều này khiến bản thân và những người xung quanh phiền não trùng trùng, không đủ sức thuyết phục được ai.

Hòa Thượng chỉ dạy là tất cả là do tâm không thanh tịnh. Nếu tâm thanh tịnh thì trí tuệ liền hiện tiền, chúng ta khi ấy xử lý mọi sự mọi việc mới minh tường. Nếu ngày

ngày chìm đắm trong ảo danh ảo vọng, tự cho mình là khôn hơn người, thậm chí còn khôn hơn Phật Bồ Tát Thánh Hiền thì bạn quá đại khờ. Hòa Thượng khuyên chúng ta hãy nghĩ xem nếu chúng ta khôn ngoan mà người ta lại rời bỏ chúng ta sao? Người ta thì thành công còn chúng ta thì thất bại sao?

Hãy quán sát mà phản tỉnh. Hoa thơm thì ong bướm đến là điều tự nhiên. Người có đức hạnh thì tự khắc có người tìm đến. Việc này không thể cưỡng cầu. Theo ý Hòa Thượng tất cả đều là ở nơi chính mình. Tâm địa thanh tịnh thì trí tuệ liền thêm lớn nên mọi sự mọi việc mình làm dần dần sẽ thuận tự tánh, thuận với Phật Bồ Tát Thánh Hiền. Nếu thuận theo tập khí thì xa rời tự tánh, tức là xa rời giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền. Hòa Thượng khuyên chúng ta y giáo phụng hành, nghe lời làm theo mới có phước. Những gì Phật Bồ Tát Thánh Hiền, người đi trước đã dạy thì chúng ta làm theo. Tuy nhiên, nhiều người không làm theo, lại còn chê bai lời dạy của các Ngài là không phù hợp, là cổ xưa nên đâu có học Phật vẫn là bất an.

Cần hiểu rằng tất cả chư Phật đều nói rằng tự tánh vốn sẵn, không cần đi tìm, chỉ cần thật làm thì đức dụng của tự tánh sẽ hiển lộ. Thích Ca Mâu Ni Phật còn nói rằng ngài chỉ làm theo những điều mà 7 đời chư Phật đã nói. Không Lão Phu Tử cũng nói Ngài chỉ thuật lại lời người xưa, chứ Ngài không nói. Cho nên, qua sự phân tích, giảng dạy của Hòa Thượng chúng ta đã tìm ra nguyên nhân vì sao có người càng học Phật càng an vui và có người càng học Phật lại càng phiền não./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!